

[Hagen Hagensen]

også passende til den brøde, der har været, men der er nu alligevel noget om, at hvis man har gjort en anden skade og den pågældende, der er blevet gjort skade på, er sagesløs, så gibber det noget i mange af os ved at se voldsdomme, der er forholdsvis milde. Jeg skal slet ikke komme ind på de enkeltsager, der har været omtalt i pressen så rigeligt i det sidste stykke tid, men det er jo forholdsvis sjældent at se en dom i en voldssag, der er egentlig alvorlig; højesteret har været med til at skærpe niveauet noget. Men vi bliver nødt til, hvis den grove vold udarter, at se på, om mindstestrafen er i orden, for det er os, tinget, der skal afgøre det. Så kan domstolene dømme efter loven. Hvis vi finder, at mindstestrafen er for lav, er det vores opgave at hæve den. Jeg taler ikke om, at det er ønskværdigt. Jeg vil prøve på gennem den hurtige og effektive retsforfølgning, om man ikke kunne nå at komme igennem med det.

Jeg håber stadig væk på, at vi gennem et udvalgsarbejde denne gang sammen kunne finde frem til noget, for jeg tror egentlig at vide, at vi derved ville være helt i overensstemmelse med befolkningen, med dem, som volden går ud over, og det er nu engang dem, vi først og fremmest skal tage hensyn til.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er bare en kort bemærkning i anledning af noget, som den konservative ordfører sagde for lidt siden, nemlig at man måtte håbe på, at antallet af voldstilfælde ville gå tilbage. Nu må vi ikke afslutte denne diskussion uden samtidig at gøre opmærksom på, at årgangene af netop de aldersklasser, hvor der begås vold – og ofte er det jo også voldsfrene – er særlig store i disse år. Det vil nok fortsætte et stykke tid endnu, men vi må ikke glemme, at der er en sammenhæng dér. Vi må vente, hvis der ikke er noget helt unormalt til stede, at der er forholdsvis mange voldstilfælde netop i disse år.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
voldtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af de kommunale styrelseslove. (Ophævelse af kommunernes lønningsnævn).

[Af Tyroll (VS) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 115. Fremsat 14/1 81).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Det forslag, der nu er til behandling, er kort og klart, idet det helt enkelt går ud på, at de kommunale styrelsesloves bestemmelser om kommunernes lønningsnævn skal ophæves eller med andre ord, at det kommunale lønningsvæsen ikke længere skal være undergivet et centralt offentligt tilsyn.

Når man læser bemærkningerne til lovforslaget, ser man imidlertid, at det er den samlede offentlige lønpolitik, som VS vender sig imod, altså også regeringens holdning over for de statsansatte, men jeg skal begrænse mine bemærkninger til det, som lovforslaget umiddelbart vedrører, nemlig ophævelse af kommunernes lønningsnævn.

Dette nævn har som bekendt til opgave at godkende bestemmelser om løn- og øvrige ansættelsesvilkår for personale i kommunal tjeneste. Det består af 16 medlemmer, der beskikkes af indenrigsministeren efter indstilling fra de kommunale organisationer samt Københavns og Frederiksberg kommunalbestyrelser.

Nævnet begyndte sin virksomhed den 1. juli 1969 og var ikke udtryk for en ny indførelse af et tilsyn med kommunalt ansat personales løn- og øvrige ansættelsesforhold, men må ses som en fortsættelse og udbygning af det tilsyn, som indenrigsministeriet og amtsrådene indtil da havde ført med løn- og arbejdsaftaler for kommunernes tjeneste-